

Oslo Konserthus

6. januar 1990

Statsminister

Jan P. Syse

DAGENS NÆRINGS LIV - 100 ÅR

Ærede jublant,

"Jubiléer kan bli alle lag forundt - de kommer jo av år som vandrer rundt", sa Wildenvey. Men, man må vandre med selv! Jeg gratulerer og hyller Dagens Næringsliv med sterk form etter 100 års vandring. Og - denne vandrer spiller ikke med sordin - !

Jeg må medgi, at hadde det stått til Dagens Næringsliv, hadde jeg neppe stått her i dag på vegne av noen regjering. Dagens Næringsliv var meget skeptisk til regjeringsskiftet. Nå blir dette mer forståelig og konsekvent når man i et stort oppslag i dagens jubileumsnummer også kan lese: "AVISEN NØLTE I 1905". Men jeg forstår på innbydelsen at den offisielle sørgeperioden over den forrige regjering nå er over.

Sist torsdag så jeg også, på lederplass, at Dagens Næringsliv og vi var blitt enige. Redaktøren stilte seg bak Regjeringen i synet på at vi ikke bør blande oss inn i tariffoppgjøret. Redaktørens synspunkt var riktignok at Regjeringen hadde stilt seg bak ham. Men i en avis, gjelder selvfølgelig at faktorenes orden er likegyldig. Og litt skal man jo ha igjen for å fylle hundre år.

Vi overdriver likevel ikke enigheten oss imellom. Dagens Næringsliv opprettholder sin posisjon som en frittstående, kritiserende avis. Svært kritiserende.

Men det er jo tiden som taler gjennom avisene. Og da slutter jeg meg til Ibsen: "Last ikke tiden - Havde tiden vært større, så var du bleven mindre."

Noen av oss andre fyller forresten også 100 år på denne tiden. I 1889 ble ikke bare Dagens Næringsliv stiftet. Det ble også den første Høyre-regjering, under ledelse av Emil Stang.

Det står altså i programmet at jeg skal hilse fra Regjeringen. - Og hylle! Jubileumsopplegget tyder på at man tåler meget, og at man gjerne lever etter riksdagsmann Leif Cassels ord: "När nådens sol börjar skina, så är det inte jag som ställer mig under paraply".

Som konservativ har jeg vært litt betenkt over en viss mangel på Bestandighet over Dagens Næringsliv, som foruroliger oss konservative. Avisen skriver ikke lenger svart på hvitt, men på rose.

Men forandring fryder. Iallfall må de ha frydet eierne av Dagens Næringsliv, som har sett opplaget stige. Jeg merker meg at Fred. Olsen i jubileumsnummeret sier seg meget tilfreds med sin frittstående avis. Det har han jo grunn til. Ingenting er som en avis som forener frihet og fortjeneste, det beste av to verdener.

Ikke minst sjefredaktøren fortjener hyllest.

Hvilken betydning har så avisen hatt i sine første hundre år. Kanskje nettopp det, at den har interessert seg for fortjeneste. Og ikke bare sin egen. "Sjøfarten" har vært interessert i resultatet av

landets økonomiske virksomhet - i profitten, ikke bare i profetiene.

Avisen har vært opptatt av fortjeneste, og dermed av betingelsene for fortjeneste. Som er betingelsene for et fritt næringsliv. Som i sin tur er betingelsene for frihet. Aldri har det vært tydeligere enn nettopp i disse dager, når folkene i Øst-Europa frigjør seg selv, og samtidig frigjør sine økonomier. Maktspredning, eiendomsrett, handlefrihet, råderett over resultater. Det er bare hvor makten er delt at mennesket er fritt.

Betydningen av Dagens Næringsliv ligger også i dens åpne internasjonale orientering. Naturlig, siden avisens utgangspunkt var skipsfarten. Og nødvendig. For et land med så mye kyst er jo Norge eiendommelig innadvendt. Jeg ser at en utadvendt mann, som Karl Glad, sier i jubileumsnummeret at vi må komme oss ut: "Norge kan ikke sitte på tribunene når Europa spiller fotball", sier han. Jeg er enig. Men dessverre vet de fleste at vi ofte spiller bedre fotball fra tribunen enn på banen. Det er en av de ting vi må rette på. Og helst før neste jubileum.

Jeg ønsker jubilanten alt godt. Måtte Dagens Næringsliv gå frem i opplag og utbytte. Og i alder. Og, hvis mulig, i visdom.